

som efter det siden Grundloven hos os udviklede Finantsystem ligefrem maae betragtes som „Tillæg“ til denne. Derimod er der ikke foretaget nogen Forandring med Hensyn til de i § 47 nævnte Love, hvorved der „paalægges Skat, udskrives Mandskab, optages Statslaan eller nogen Staten tilhørende Domaine afhænder“, langt mindre med Hensyn til de mangfoldige andre Love, der som f. Ex. Lønningslove, Love om Jernbaners Anlæg eller andre offentlige Arbejder o. s. fr. have en finantsfel Betydning. Med Hensyn til alle disse er det saaledes Kongens Ret efter Grundlovens § 23 at lade dem først forelægge for hvilken af Rigsdagens Afdelinger, han vil, og efter Grundlovens § 44 Landstingets Ret ikke blot at „behandle“ dem, naar de først forelægges samme, men ogsaa selv at „foreslaae“ dem. Dette er saa klart, at Udvalget ikke har anseet det for nødvendigt at opfordre Landstinget til at gjøre nogen Indsigelse mod en Beslutning, der synes bygget paa den modsatte Forudsætning, men har meent at kunne indskrænke sig til at minde om, at den ialtsald ikke er andet, end en Paastand, idet der ikke tilkommer nogen af Rigsdagens Afdelinger Myndighed til ved en ensidig Beslutning at forandre deres indbyrdes grundlovmæssige Retforhold.

Hvad selve Loven angaaer, da lægger et Fleertal i Udvalget saameget mindre Vægt paa den i Folkethinget foretagne Afskillelse af den af Landstinget vedtagne Lov i tvende Love, som Motivet til deres Forening er bortfaldet, efterat de nu begge foreligge for Landstinget. Udvalgets Fleertal finder det derimod lidet heldigt, at det ikke udtrykkeligt er udtalt i den nu foreliggende Lovs § 1, hvad der er forudsat i den af Folkethingets Udvalg afgivne Erklæring, at det er gennem „særlig Lov“, og altsaa ikke gennem Finantsloven, (sammenlign Grundlovens §§ 47 og 48), at Beslutningen om Skatteudskrivning skal tages. Fleertallet nærer derhos Frygt for, at den af Folkethinget i § 6 foretagne Forandring, i Forbindelse med den i § 7 hjemlede og den i Slutningen af § 13 yderligere tilladte Medsættelse af den skattepligtige Indtægt for mange Statsborgere vil medføre en fuldstændig eller delvits Trittagelse for et passende Bidrag til en saa-

dan af Nødvendigheden paabudt Statskat. Det beklager endvidere, at Folkethinget af en i andet Stykke af § 13 indført Bestemmelse, som det forøvrigt har billiget, har udeladt netop det, som skulde give den Betydning, ved at styrke Stattecommissairens Indflydelse og sikkre Sognets Bestyrelse mod bagester at maatte omgiøre sit hele Arbejde. Endelig har Landstinget uden Tvivl ogsaa fundet en Beroligelse deri, at et Lovforslag, som det ikke har kunnet underkaste den grundige og omfattende Prøvelse, som Sagens Bigtighed udkrævede, kun skulde bringes til Anvendelse ved een Statteligning. Under almindelige Forhold vilde derfor ogsaa Udvalgets Fleertal have anseet det for Vigt, gennem Vædringsforslag at opfordre Thinget til at søge disse Mangler afhjulpne.

Men Forholdene ere ikke almindelige. Uden Landstingets Skyld berøer Afslutningen af denne langvarige Samling nu væsentlig paa Tilendebringelsen af denne Sag, og den bydende Nødvendighed af at sikkre Statskassen en overordentlig Indtægt til Dækning af de ved Finantsloven alt bevilgede Udgifter er under Forhandlingerne med Finantsministeren af denne gjort gjældende med stor Styrke. Under disse Omstændigheder skal Udvalgets Fleertal tilraade Thinget, under de forhaandenværende Omstændigheder at afflutte Sagen med den Visshed, at den nuværende Lov udløber om faa Aar, og ikke senere vil kunne fornyes uden Landstingets, ved den imidlertid indvundne Erfaring veiledede, Samtykke.

Udvalgets Fleertal (Behmann, Poulsen og Sonne) indstiller saaledes Loven til uforandret Vedtagelse.

Medundertegnede Hasle indstiller ligeledes Loven til Vedtagelse, men kan ikke tiltræde foranstaaende Motivering.

Udvalgets Medlemmer Fischer og Jesken, som anerkjende Usikkertigheden af, at en overordentlig Indtægt tilveiebringes for Statskassen, kunne tiltræde flere af de Betragtninger, der ovenfor ere fremsatte af andre Medlemmer i Udvalget, men det forekommer dem ikke desto mindre, at disse maae lede til ikke at vedtage Lovforslaget, som det nu foreligger.